

MULIS JURAMENTORUM JUDAICORUM acturi sumus, quippe de quibus specialem atque distinctum discursum apud Authores supra citatos vix, imo plane non invenies, nisi forte quædam habeat *Job. Tob. Major.* (20) Quod institutum nostrum ut succedat feliciter, sua nobis adsit gratia DEUS T. O. M. Hinc enim cum *Davide* (21) ingemiscimus: יהו לרצון אמרי פיוהניון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי

- (1) In suo *אוצר לשון הקדש* h. e. *Thefauro Lingvæ Sanctæ, sive, Lexico Hebraico, auctius edito, opera Joh. Merceri, Anton. Cevalerii, & Ben. Cornel. Bertrami in fol. Lugd. 1575.* ad radicem *שבע*. (2) Professore quondam Lingvæ Hebrææ Wittebergæ, in *Dictionario Hebraico non ex Rabbīnorum Commentis, nec nostratum Doctorum stulta imitatione descripto*, (ut habet titulus libri) sed ex ipsis *Thefauris Sacrorum Bibliorum, & eorundem accurata locorum collatione deprompto fol. Basil. 1564. ad h. rad.* (3) Itidem Professore Linguarum Orientalium in Academia Lugdano-Batava in *Lexico, s. Commentario Sermonis Hebraici & Chaldaici V. T. fol. Amstelod. 1659.* (4) Equitem Anglum, in *Critica Sacra, Anglice primum conscripta, & ab Henr. a Middoch, dein in Latinum Sermonem conversa, edit. Francof. & Lips. 1696. ad h. rad.* (5) *שבועת כטוי* vertimus nos cum *Buxtorfio in Lex. Talmud. p. 289.* juramentum futilitatis, s. temeritatis. Radix enim *כטה* s. *כטא* quatuorvicibus in Sacris litteris occurrens, ut *Proverb. XII. 18. Levit. V. 4. bis, & Psalm. CVI. 33.* proprie significat, temeraria, & ut plurimum in calumniam & ignominiam proximi verba quædam effutire, ut ex usu vocis recte observavit *R. Nathan, in Concordantiis suis* (quæ simul insertæ sunt *Concordantiis Hebraicis Buxtorfis, edit. Basil. in fol. Anno 1632.*) ad hanc radicem ita scribens: *כטא ופרוש פתרון פה*, ubi *פתרון פה* juxta Stylum Rabbīnorum nihil aliud est, quam appetitio oris ad calumniandum aut accusandum aliquem, ut ex quibusdam locis probat *Buxtorfius l. cit. p. 1872.* Unde etiam elegantissime hanc vocem *Lutherus* in locis supra citatis reddidit: **Unvorsichtig herausfahren.** Hinc satis clare videmus, non adeo accurate Emphasin hujus vocis expressisse illos, qui *שבועת כטוי* transtulerunt per juramentum promissionis. vel promissorium, uti fecerunt *Joh. Ulmannus, loco inferius citando, & Joh. Lightfootus, Anglus, in Horis Talm. & Hebraic. in Matth. p. 279. edit. Lips. 1684.* aliique. Nimis generalis quoque est translatio *Miegii, in libro mox num. 20. citando, p. 69. seq.*, ubi vertit Juramentum pronunciationis. Quidam reddunt per *Leve*; alii aliter. (6) *Pater & Filius, uterque Johannes, partim in supra laudato Lexico Chald. Talm. Rabbīn. p. 2315. partim in Synagoga Judaica cap. XLVIII. p. 677. edit. Basil. 1680.* (7) *tr. de Synedris Lib. II. cap. XI. p. 825. seq. edit. Franckf. de A. 1696.* (8) *in Lexico Rabbīnico-Philologico p. 305. seq.* (9) *Variarum Lætionum c. XVI. quæ habentur Tom. VII. Bibl. Criticorum p. 346. seq.* (10.) *Antiquit. Hebraic. Select. c. XXIII.* (11) *in Dissert. de Ceremoniis Gentium circa Juramentum, habita Lipsiæ A. 1699.* (12) *Dan. Guil. Möllerus, Comes Palatinus Cas. Metaphysicæ & Historiarum Professor celeberrimus Altdorfi ibidem habita A. 1690.* (13) *im Jüdischen Talmund part. I. cap. XXV. edit. Lips. 1698.* (14) *in Paraphrasi Chaldaica ad Exod. XXIII.* (15) *in dem schwee*